
**PENTRU O
ROMÂNIE UNITĂ
ÎN SECOLUL XXI**

**ELEMENTELE UNEI
POSIBILE DOCTRINE NAȚIONALE.
ECONOMIE, SECURITATE,
TINERI ȘI BISERICĂ**

PREFAȚĂ

De două secole, mai precis după revoluția franceză, oameni de cultură, istorici, literați, mari conștiințe naționale, atrag atenția asupra unui proces de contestare a temeliei creștine a Europei; a acelei Europe ce a obținut certificatul de naștere odată cu Edictul de la Milano prin care Sfântul Constantin cel Mare a instituționalizat norma creștină *ce pune capăt erei victimei ispășitoare din istorie* (R. Girard – Prăbușirea Satanei – apud Theodor Codreanu), adică păgânismului.

Dacă până acum 30 de ani în Europa puteau fi percepute doar ușoare schimbări de accent în aprecierea valorilor mai sus precizate ori coabitarea acestora cu valorile noii ere ce se prefigura, azi asistăm la lovituri decisive împotriva temeliei acestei lumi.

În acest registru, sesizăm azi o tendință de a ni se rescrie și reconfigura realitatea, prin contestarea tuturor valorilor ce au stat la baza culturii și civilizației europene. Mai mult, asistăm – așa cum am arătat – la un atac concertat împotriva fundamentelor acestei lumi: Credința în Dumnezeu, neamul, familia, sistemul ierarhic, dreptatea, adevărul, frumosul etc.

Azi, lumea în care trăim, după cum spunea cineva, este aceea unei civilizații sumbre, fără Dumnezeu, în derivă, coruptă și corupătoare, antihristică la propriu („*valorile creștine nu sunt ale noastre*” – Macron, președintele de azi al Franței!). Este o lume pentru care adevărul este rezultatul unei infinite sume de păreri existente într-un loc și într-un timp. Promotorii acestei *noi lumi* absolutizează știința (ceea ce se numește științism) și relativizează Adevărul.

Fără să ne putem răspunde, încercăm să ne întrebăm dacă această nouă alcătuire a lumii este urmarea unei schimbări de paradigmă naturale, ori opțiunea unei minorități plutocratice, atotputernice financiar, care în decursul timpului a cumpărat conștiințe, creiere, ori energii pentru un anume scop mai mult sau mai puțin ascuns. Totuși, e greu de crezut că o minte umană a putut proiecta această *minunată lume nouă*.

Concepte precum politica identitară, corectitudine politică multiculturalism/diversitate, justiție socială, antipatriotism/antinaționalism, critica religiei, teoria genului, familiile alternative, sexismul, masculinitatea toxică, vinovăția de a fi alb, drepturile LGBT, vina de a avea avere, gratuitățile, recompensele economice pentru nedreptăți istorice, revizuirea dreptului la proprietate, revizuirea (demitizarea) și rescrierea istoriei, a artelor etc. au devenit idoli ai *noii lumi*. De fapt sunt conceptele cu care operează actuala religie a acestei preconizate *lumi*, ideologia neo-marxistă.

Principalii „beneficiari” ai acestei ideologii sunt tinerii, care, de câteva decenii, sunt reeducați în spiritul acesteia, fiind transformați, o bună parte dintre ei, în apostoli ai *noii lumi*. Prin acest „apostolat”, *societatea actuală s-a transformat*

într-una hipersensibilă, în care „trendurile” sociale și „sentimentele” au anulat realitățile biologice și sociale obiective, fiind factori decisivi în stabilirea a ceea ce este corect sau greșit (Zeno Millea).

Sistemul de valori astfel creat nu este altceva decât o permanentă poziționare față de ceea ce este corect ideologic sau nu. Nu putem să nu ne cutremurăm când vedem indivizi ai acestui veac care se raportează a priori la *valori* care încă nu s-au născut, unele dintre acestea, spre exemplu, stau pitite în spatele „+”-ului din acronimul (*care se referă la colectivitatea lesbiană, gay, bisexuală, transsexuală, transgen, quereer, persoanele intersex, persoanele asexuale, demisexuale, autosexuale, abrosexuale, pansexuale, trisexuale, sapiosexuale, polisexuale, poligame, poliamorose, persoanele non-binare, persoanele care practică travesti, BDSM, fetișisme, swing, persoanele bi-curioase(??), non-heterosexuale, persoanele heterosexuale care practică sex cu persoane de același sex, persoanele care practică munca sexuală dar și alte minorități care nu sunt minorități sexuale*) LGBT+.

Tinerii sunt următoarea victimă precisă după prăbușirea valorilor creștine, singurele care le garantează însăși viața. Desigur, discursul progresist încearcă să creeze falii în societate asmuțind tinerii împotriva purtătorilor „vechilor” valori.

Interesant este că așa-zisa pandemie de Covid, pe care o traversăm în acest timp, acționează prin grelele sale consecințe asupra bătrânilor, cei din urmă susținători ai vechilor rânduiești, favorizând tabără noilor „apostoli”.

După cum lesne se poate vedea, nici România nu a scăpat de marea confruntare. La început, forma acestui război atipic s-a manifestat printr-o agresiune a formelor

fără fond asupra modului de viață a neamului nostru. Chiar dacă nu este primul care a sesizat acest pericol, Eminescu a denunțat perfidia războiului contra neamurilor și, totodată, a fost cel care a dezvoltat magistral logica apărării, pornind în forță la contraatac.

Pe această axă inițiată și consacrată de Eminescu s-au înscris toate marile conștiințe ale acestui neam, numind aici doar pe cei mai prodigioși, toți, mai apoi, ținte ale politicii de deznaționalizare: Bărnăuțiu, Alecsandri, Kogălniceanu, Hașdeu, Iorga, Pârvan, Nae Ionescu, Vasile Băncilă, Mircea Vulcănescu, Mircea Eliade, Petre Țuțea, ajungând până azi la Edgar Papu, părintele Dumitru Stăniloae, mitropolitul Bartolomeu Anania sau mai recent, președintele Academiei Romane, istoricul Ioan-Aurel Pop. Acesta din urmă, în fața unei acțiuni duse împotriva celor care încercau să redefinească educația în spiritul noii ideologii, spunea: „Pentru unii democrația înseamnă libertatea de a fi analfabet, prost, tupeist, arogant, dar aflat la putere” sau „Corectitudinea politică înseamnă, în ultimă analiză, dictatura minorității asupra majorității”!

În același spirit, îndrăznesc să calific și demersul profesorului Radu Baltasiu, care în calitate de prieten a riscat să-mi acorde încrederea de a scrie acest lapidar cuvânt înainte.

Spre deosebire de reprezentanții curentului destruc-turant, care în recuzita lor folosesc ca principale arme semănarea confuziei conceptelor, decontextualizarea și nu în ultimul rând demitizarea, ceilalți se folosesc în apărarea adevărului de limpezirea conceptelor, aceasta fiind, după umila mea părere, principala calitate a scrierii profesorului Radu Baltasiu.

În această luptă, autorul propune un posibil proiect de țară pentru o Românie Unită, încercând să recalibreze conceptele măcinate de destructuralismul neo-marxist, curățind de noroi temeurile ființării noastre ca popor. Tot acest excurs este făcut într-un limbaj clar, folosindu-se de o logica impecabilă, apelând la referințe primare, de mare calibru, precum Platon ori Sfântul Ioan Scărarul, Eminescu ori Noica și nu în ultimul rând Nae Ionescu ori Mircea Vulcănescu, adică făuritori de cultură și civilizație, care azi sunt ținte ale promotorilor neo-marxismului cultural. Autorul însuși a fost victima unui linșaj mediatic pe situl Contributors – arena de luptă a neomarxismului la noi.

Dacă în anii 90, inspirații intelectuali, profesorul Ilie Bădescu și regretatul Mihai Ungheanu (alături de un grup de colaboratori printre care și autorul prezentului volum) desăvârșeau un Dicționar al valorilor reprimite¹, profesorul Radu Baltasiu, prin lucrarea sa, reactualizează și potențează percepția asupra valorilor conservatoare, precum libertate, demnitate, educație, familie, neam, unitate națională, Dumnezeu, Biserică etc., alungând bezna ideologica a 45 de ani de comunism și 30 de ani de război ideologic neomarxist, azi, în preajma așa-zisei *mari resetări globale*.

Mai mult, în calitatea sa de profund cunoscător al sociologiei economice și al teoriei elitelor, se apleacă asupra educației, economiei, identității sau geopoliticii naționale, încercând să ne deslușească de unde a pornit

¹ Ilie Bădescu, Mihai Ungheanu, coordonatori, „Enciclopedia valorilor reprimite. Războiul împotriva culturii române (1944-1999)”, Vol. I și II, Ed. Pro-Humanitate, București, 2000.

acest popor și unde se află el acum, încercând o reactivare a instinctului de autoconservare.

Una peste alta, acest demers, cred că este unul restau-
rator, ce se poate constitui într-un *manual de luptă pentru
o Românie Mare într-o Europă creștină a neamurilor*, adică o
sursă primară, fundamentală, pentru noile generații de
români și pentru elitele acestora, elite care în viitor nu ar
mai putea permite un eșec precum cel al referendumului
pentru definirea căsătoriei.

Bogdan Pletea

CUVÂNT ÎNAINTE

„Elementele unei posibile doctrine naționale” au fost publicate secvențial pe blog², cu excepțiile indicate în text, în cursul lunilor martie 2019 – septembrie 2021, având ca filon preocuparea pentru slăbirea gravă a statalității românești, pe fondul afectării ființei noastre colective. În fața acestui fenomen, am abordat chestiunea spiritului asociativ, a educației, a întăririi Bisericii, a sentimentului de generație din rândul tinerilor, a recuperării economiei țărănești etc. Nu în ultimul rând, am oferit un punct de plecare privind Reunificarea cu Basarabia. Materialul pe care îl propunem publicului are ca axă componentele concrete, de filosofie politică și economică, ale unei doctrine naționale, cu ramificațiile tocmai enunțate în zona educației tineretului și a rosturilor Bisericii în societate.

De ce doctrină? Astăzi, când lumea nu citește mai mult de câteva zeci sau sute de semne, câte încap într-un comentariu de pe internet?

² <http://radubaltasiu.blogspot.com/>

Pentru că materialul se adresează românilor care încă mai au nervul lecturii, fiind încă în stare de trezie spirituală, celor circa 3,7 milioane de participanți la Referendumul pentru definirea căsătoriei. Luăm ca reper Referendumul din octombrie 2018, având în vedere condițiile improprii în care acesta s-a desfășurat: de cvasi-generalizată manipulare, sentimentele de confuzie și descurajare transmise de la cel mai înalt nivel etc.

Pentru că fără doctrină nici nu știm că avem de dat o bătălie pentru păstrarea ființei statului român.

Pentru că fără doctrină nu avem înțelesul strategic al bătăliei și nici elementele de acțiune concretă *disponibile*.

Trebuie precizat că perspectiva dinspre care este produsă această schiță doctrinară este aceea de *inerție a instituțiilor statului față de încercările de prezervare care îl privesc*.

Pentru că lucrurile s-au degradat atât de mult, încât, pentru prima dată în istorie, însăși dimensiunea românească a existenței este pusă în pericol: deșțărănizarea noastră ne-a scos din orizontul spațiului nostru stilistic protector, mioritic, așa încât nu mai suntem apți să boicotăm istoria, cum am făcut-o câteva secole în Evul Mediu și Epoca Modernă, după cum vom vedea. Și fără boicot, vom fi nu în afara istoriei, cum ne-ar plăcea să credem, ci sclavii acesteia, lemne în focul altor popoare și ideologii.

Pentru cei mai grăbiți, am selectat câteva gânduri – pastilă – „reflecții practice” de câteva rânduri, scrise în primele luni ale anului 2021 pe Facebook: de la cine avem de învățat (în afară de Mihai Eminescu)? Ce este omul de stat ? Ce fel de vremuri sunt ? Începutul tuturor relelor, propriul ego ... etc.

La final am schițat un Tredecilog, un sumar în 13 puncte pentru tinerii care ar considera utilă o „foaie de parcurs”, în puncte cât se poate de concrete, pentru viața de zi cu zi, spre clar. Sunt trimiteri indirecte la câțiva autori tari: Sfântul Ioan Scărarul, Mircea Vulcănescu, Nae Ionescu, în care poate sta refacerea noastră ca neam, prin tăria celor care pot ajunge la ei. Doamne ajută!

Radu Baltasiu

1. PENTRU O ROMÂNIE UNITĂ ÎN SECOLUL XXI – ELEMENTELE UNEI POSIBILE DOCTRINE NAȚIONALE

Doctrina este idealul politic transpus în coordonate etice (reperele) și linii de acțiune (implementare). Reperele doctrinei noastre sunt: neamul, Dumnezeu, familia, ierarhia competențelor profesionale, educația și recuperarea unității și demnității naționale, a fundamentelor țărănești ale societății, economiei și bunului simț. Nu în ultimul rând alte două repere sunt autosuficiența alimentară și energetică, transformarea României din stat captiv într-un actor geopolitic de sine stătător, veritabil partener în sistemele de alianțe în care suntem parte.

*Doctrina noastră este națională și militează pentru o societate a armoniei meritului într-un stat tare, fiind convinși că istoria o fac națiunile care își pot proiecta puterea în exterior și se pot organiza cum se cuvine în interior, numai un stat puternic fiind apt să facă unirea protejând interesele cetățenilor. În general, istoria o fac țările și oamenii puternici. Ceilalți, oamenii trăitori într-un stat slab, sunt sub vremi, cu toate consecințele ce decurg de aici: alții le dictează. **Individualismul nu protejează de***

forțele istoriei și nu este garanția libertății personale.
Europa este a națiunilor democratice unite.

Componentele de bază ale doctrinei sunt:

1. *Dumnezeu și neamul*, la care se adaugă *Patria și Dreptatea*. Omul, drepturile lui, *dreptatea*, se mișcă între Dumnezeu și neam.

- a. Fără Dumnezeu, omul este singur în fața experiențelor infinite pe care i le oferă Cosmosul. Credința este cea mai *eficientă* cale de manifestare a omului.
- b. Patria reprezintă mișcarea noastră între „Dumnezeu și neam” („mă mișc între Dumnezeu și neamul meu”, spunea Petre Țuțea). Patria este *mișcare între lumea de aici și transcendent*, popor cu voință, cu conștiința trecutului și a faptei în virtutea memoriei *națiunii*, a *neamului*. Patria, deci, este poporul cu conștiința statului, și reperul pentru neamul românesc care a rămas fără stat. Statul este cea mai abstractă instituție creată de un neam. Dacă statul poate fi confiscat, supus intereselor străine, Patria (sau Țara) rămâne mereu reper al identității de neam.
- c. Iubirea și Adevărul, ca valori culturale universale, se transmit prin neamuri, în sensul că sunt inteligibile prin limbă și sunt stocate în tradiții, ambele, componente ale neamului (identității). Neamul este, din nou, element de eficiență al mișcării noastre în lume. Aceasta înseamnă că mai presus de mine este familia și, mai presus de familie este neamul, adică *țara*. Țara nu este sinonimă cu statul, țara fiind a locurilor pe care trăiește neamul. Românii au avut *țări* mai înainte de a avea state, de la aceste structuri

de loialitate luându-și și numele lor: *țărani* – locuitori ai țării. În epocile fericite spunem că statul coincide cu Țara, ceea ce în limbaj popular înseamnă „avem o Țară”, după cum în vremuri de restriște spunem că „ne-am pierdut Țara”, chiar dacă, în realitate, nu Țara am pierdut-o, pe care o avem în inimă, ci *statul*. Cei fără de țară în inimă spunem că sunt „înstrăinați”, chiar dacă lucrează „pentru” statul român, după cum cei rămași în afara frontierelor, nesprijiniți de statul român, dar care au dor de Țara românească, spunem că sunt „abandonați”.

- d. Dreptate fără Dumnezeu și fără interes național nu se poate – avem exemplul celor 30 de ani de „tranziție”. Numai prin respectarea interesului național mă pot integra în ordinea globală fără a fi element de slăbiciune al acesteia. *În consecință, convingerea noastră este aceea că o doctrină eficientă în raport cu adevărul este națională și creștină, prin respectul valorilor universale ale umanității*. Nu pot umbla liber în Europa fără Eminescu. Iar Eminescu este pentru că există Goethe și pentru că minunata cultura română este printre puținele privilegiate să aibă propria matrice stilistică.
- e. Așezarea societății pe fundamentele dreptății va însemna și recuperarea și redeșteptarea demnității naționale, element strategic al securității naționale. Locuitorilor acestei țări le trebuie redat dreptul de a se considera români în țara lor, fără riscul stigmatizării, cum se întâmplă astăzi.
- f. Dreptatea, în societatea modernă, ia forma ierarhiei competențelor.

2. *Ierarhia competențelor.* Societatea modernă se întemeiază pe *consistența, calitatea corpurilor profesionale.* Competența este stocată în profesie, iar societatea modernă este așezată pe ierarhia competențelor. Vom susține o societate întemeiată pe autonomia corpurilor profesionale și pe dreptul lor de a avea un cuvânt de spus în viața politică.

3. *Țăranul.* Credem cu tărie în țărani, țărănesc. Dacă modernitatea înseamnă profesie, producție de masă, industrializare și servicii, nu vrem să repetăm greșeala societăților modernizate care și-au lichidat dimensiunea țărănească. Suntem convinși că stocul de bun-simț, de gestionare corectă a raportării la lume și la echilibrul universal, inclusiv tehnicile unei alimentații naturale, suficientă fără a fi chimizată, este la țară, acolo de unde provine și denumirea de stat și societate la un loc: *Țara.* Românii sunt printre puținele popoare care, mai înainte de apariția noțiunii moderne de *cetățean* descoperiseră deja democrația locuitorilor țării, numiți *țărani.* Milităm pentru protejarea țărănescului și redescoperirea lui, pentru prezervarea și întărirea satului ca vatră a conștiinței omenesti și naționale. ***Țăranul este altceva decât fermierul.*** Fermierul muncește pentru profit. Țăranul muncește pentru a fi în ordine cu Dumnezeu. Modernul care are doar un ochi statistic, vede țăranul ca „lucrător familial neremunerat”, ca vector al unei economii autarhice.

4. *Pământul și bogățiile sale.* Suntem convinși că România este în continuare una dintre cele mai bogate națiuni. Cu un sat corect așezat politic și economic România poate hrăni întreaga Europă, iar cu bogățiile subsolului

poate asigura independența energetică a întregii Europe Centrale și de Est. Așezată pe pilonii agricol și energetic, uniți prin politici industriale adecvate, legate de dezvoltarea industriilor aferente, urmărim transformarea României într-un actor geoeconomic *activ* în Europa, liber.

5. *Familia*. Al doilea mare rezervor de păstrare a cunoștințelor omenești și de punere a lor în practică este familia. Familia este principalul depozitar al dreptului și singura cale sancționată divin de înmulțire a umanității. În cadrul ei *maternitatea* va fi principala noastră preocupare, dimpreună cu suportul acordat întemeierii de noi familii.

6. *Educația*. Martirul pușcăriilor comuniste, Anton Golopenția, reprezentant de frunte al Școlii sociologice de la București – Dimitrie Gusti, arăta că educația „este izvorul din care curge tăria popoarelor”. Suntem convinși că impasul valoric în care se află omenirea astăzi ține de slăbirea familiei și educației. Și aceasta din urmă trebuie repusă în drepturile sale, acelea de a pregăti tineretul pentru a răspunde nevoilor țării, în același timp bine ancorat în raport cu marile categorii *universale* ale cunoașterii.

7. *Identitatea, demnitatea națională, cultura și știința*. Întreaga acțiune politică, economică, militară, de securitate națională, administrativă, educațională etc. trebuie să aibă ca fundal identitatea și demnitatea națională, fără de care statul nu poate avea legitimitate. Cultura, ansamblul manifestărilor spirituale care asigură cadrul general al reperelor, trebuie pusă în drepturile sale, de partener activ al societății, fără să fie subordonată partidelor. Nu va mai exista act administrativ important și

politic nefundamentat științific. În felul acesta știința va ieși din mediocritatea proiectelor fără finalitate, iar actul de guvernare va ieși din ruinătorul cerc vicios al empirismului guvernării după ureche, al ambiției personale și al coteriei.

8. *Unitatea națională.* Mai mult decât oricând, apreciem că marea problemă a României contemporane este unitatea. Aceasta are mai multe dimensiuni:

- a. *Unificarea sufletească a spațiului românesc.* Clasa politică actuală și-a irosit în 30 de ani legitimitatea și, odată cu ea a risipit mare parte din coerența societății românești. Aceasta trebuie reunificată sufletește. Este motivul pentru care credem cu tărie în reșezarea administrației pe principiul competenței și al demnității naționale.
- b. *Basarabia.* Basarabia este parte a proiectului de recuperare practică a istoriei naționale la 100 de ani de la Marea Unire. Avem în vedere orizontul de timp mediu, prin politici economice, culturale, fiscale, monetare, agricole, industriale, a forței de munca, de infrastructură și telecomunicații susținute și îndeaproape urmărite.
- c. *Harghita-Covasna.* Harghita-Covasna se află în inima României, la încheietura strategică a Carpaților, pe curbura acestora. Cele două județe sunt printre cele mai sărace din România, fiind printre beneficiarii neți ai ajutorului de stat. Geografic, de aici se comandă Gurile Dunării și ieșirea la Mare. Cine controlează Carpații, controlează România și, implicit, acest flanc NATO. Din punctul nostru de vedere, clasa politică românească a pierdut complet controlul asupra acestor două județe, pe care le-a abandonat, periclitând grav

siguranța Europei în fața pericolelor de la Răsărit și nu numai. Se impune, deci, regăsirea statului cu proprii cetățeni prin luarea în seamă a doleanțelor românilor și reșezarea în cadrul constituțional al raporturilor cu celelalte minorități din zonă. O politică românească în Transilvania nu înseamnă o politică antisecuiască, dimpotrivă.

9. *Românii din comunitățile istorice și diaspora.* În momentul de față, circa 10 milioane de români trăiesc în afara țării. România va trebui să aibă grijă de etnicii vorbitori de limba română, așa încât aceștia să își poată păstra identitatea și demnitatea națională, indiferent unde se află aceștia. România este una dintre puținele state europene care este înconjurată de o rețea încă consistentă de comunități consângene, din Carpații Păduroși și până la Adriatică și Marea Egee, de dincolo de Tisa și până dincolo de Nistru. Comunitățile românești au o dublă vocație: de protecție a României și de punte între România și statele lor de reședință. Din punctul nostru de vedere, acesta este un privilegiu care trebuie pus în valoare. Diaspora, la rândul ei, este de două feluri: diaspora istorică, stabilită în Occident până în 1989, inclusiv – cu o puternică pondere a refugiaților politici. Diaspora recentă, de muncă, ce cuprinde jumătate din forța de muncă activă a țării și care reprezintă cea mai mare emigrație din epoca modernă după cea din Siria măcinată de război – circa 4 milioane de persoane, fiind rezultatul eșecului cronicizat al tranziției, al transformării mecanismului de redistribuire a veniturilor într-unul de război, pentru mulți dintre români. Diaspora trebuie să afle că se poate oricând întoarce acasă, prin măsurile de normalizare a vieții politice și economice

pe care le susținem și, dacă dorește să rămână în afara țării, că este susținută.

10. *Piața internă.* Întregul eșafodaj de politici monetare și fiscale va fi orientat pentru încurajarea dezvoltării pieței interne și prin creșterea curbei maximei posibilități productive a economiei naționale. Astfel, statul va încuraja capitalul funcție de *coeficientul de civilizație* pe care-l produce: salarii, intensitate tehnologică, efecte de relație în raport cu celelalte componente economico-sociale (educație, infrastructură, industrie orizontală, servicii etc.). Politicile fiscale vor încuraja acele activități care vor crește gradul de valorificare în *plan local* a inteligenței pregătită cu bani publici, în țară, sau va atrage specialiști din afară. Indicatorii economici de referință vor fi legați de contribuția activității la beneficiul/venitul național. O piață internă dezvoltată înseamnă forță de muncă bine remunerată, care produce bunuri și servicii cu înaltă componentă tehnologică și pe care și le permite să le achiziționeze fără a se pauperiza.

11. *Alianțele internaționale.* NATO și UE, piloni ai securității naționale. Nu putem însă să nu constatăm că organizațiile internaționale, piloni ai securității globale, se află în plin proces de reconfigurare. România trebuie să adopte politici externe flexibile așa încât să fie pregătită pentru situația în care securitatea națională va cere alianțe cu puteri apte să întărească securitatea regiunii, în special cu Statele Unite. Nu trebuie să uităm că Uniunea Europeană este un proiect al cărui scop depășește impasul actual al ideologiei neormarxiste. Fără UE, Europa va redeveni pradă „tectonicii naturale” de conflict între Franța și Germania.

Unde am ajuns?

După 30 de ani de „reformă”, România:

1. Aproape a încetat să mai aibă stat, acesta reducându-se doar la funcția de prelevare fiscală. România este un stat captiv unui sistem de clică politică manipulabil de forțe cu capabilități superioare intelectuale, organizatorice, cu voință comercială sau națională.

2. Suntem singura națiune fără proiect de țară, aspect care pune în pericol în fiecare zi resursa umană, industrială, energetică, culturală, agricolă a acestei țări.

3. Cetățenii români sunt siliți să plece în *bejenie în masă* din țară, ca în condiții de război, românii fiind a doua comunitate națională pusă pe drumuri după sirieni.

4. Avem cei mai săraci salariați din Europa, fiind a doua cea mai săracă țară din U.E., cu o rată a sărăciei aproape dublă (25% față de circa 16%, media europeană).

5. Românii sunt discriminați pe criterii etnice chiar în inima României.

6. În momentul de față statul nu mai are aproape nicio pârghie de acțiune suverană în economie, educație, administrație.

7. Din cauza neglijării criminale a infrastructurii și a relei politici fiscale provinciile României sunt mai separate ca oricând în epoca modernă și contemporană. Astăzi Cluj-Napoca este mai conectată la Budapesta decât cu Bucureștii, iar trenul de la București la Buzău merge mai încet decât în al doilea război mondial. Avem cea mai mare mortalitate pe șosele din Europa.

8. Țăranii sunt în pragul extincției prin vânzarea terenurilor către speculatori, prin lipsa utilajului agricol,

lipsa completă de susținere a producției asociative și a gospodăriei țărănești, a emigrației masive. După 45 de ani de comunism și 30 de ani de tranziție haotică și agresivă, țărani sunt pe cale de dispariție în România. Din datele noastre, mai bine jumătate din cele 4 milioane de familii de țărani din 1989 au dispărut.

9. Familia, stâlp al statului, al ordinii sociale, este supusă unei agresiuni fără precedent, neîntâlnită nici în epoca comunistă când, țărănimea și familia erau considerate cele mai anticomuniste elemente, alături de clerici și intelectuali.

10. Maternitatea este într-un grav impas. Mama nu mai este sigură că își vrea pruncii, avem cea mai mare rată a avorturilor din U.E. Și, când și-i acceptă, are cele mai puține mijloace de a și-i apăra: avem cea mai mare mortalitate infantilă din U.E.

11. Economia este profund dezechilibrată, departe de potențial și configurată să contribuie la produsul național brut al altora. Practic, România are o economie de război, de pradă, fiind principalul motiv pentru care mai bine de jumătate din forța de muncă a emigrat în ultimii 25 de ani, în cadrul celui mai amplu proces de părăsire a unei țări europene înregistrat în epoca modernă !

12. Avem cei mai slabi indicatori la sănătate în aproape toate categoriile din U.E. În special mortalitatea infantilă, mortalitatea la naștere, rata TBC etc. Sistemul nostru sanitar este construit în disprețul actului medical.

13. Piața internă este slabă, fiind redusă la bunuri de consum de tip hipermarket și adesea în condiții de supraîndatorare.

14. Orașele noastre sunt un haos arhitectural și în pragul blocajului circulației mărfurilor și persoanelor. Satele sunt desfigurare stilistic sau foarte îmbătrânite, părăsite.

15. Românii din comunitățile istorice și diaspora. Comunitățile istorice se află în diferite faze de degradare a identității naționale, fiind puternic agresate în: Ucraina, Serbia, Ungaria, Grecia, Bulgaria. Totodată, sunt neglijate în: Albania, Croația, Macedonia, Federația Rusă, Kazahastan. Proiectele din România destinate acestora sunt supraburocratizate, gestionate de structuri dominate de incompetență, sau inexistente. ***Comunitățile istorice trebuie întărite.*** Diaspora, în special cea recentă, la rândul ei, este în mare măsură salahorizată, fiind ca și abandonată de stat, trimișii ministeriali limitându-se la excursii costisitoare în Spania, Italia, etc.. ***Diaspora de muncă trebuie susținută, dar să știe că se poate întoarce acasă.*** Diaspora istorică, unde avem vechi familii de prestigiu, personalități cu vizibilitate, un potențial excelent factor de lobby pentru orice țară civilizată, este complet ignorată sau rău abordată de către guvernele din ultimii 30 de ani, fiind practic îndepărtată, înstrăinată și aproape antagonizată în raport cu statul român de astăzi. ***Diaspora istorică trebuie recuperată pentru interesul României.***

16. Relația cu Basarabia este mai consistentă decât pe alte direcții ale politicii, însă și aici sunt nenumărate direcții abandonate sau rău conduse: după 30 de ani de la Podul de Flori de pe Prut încă nu avem interconectarea principalelor elemente de infrastructură, Televiziunea română nu este disponibilă la liber în R. Moldova, nici Radio România Actualități, iar principala limbă a presei este limba rusă. Nu există o piață integrată a forței de muncă, iar o bună

parte dintre basarabeni se raportează la România ca la o trambulină către Vest. În zone importante din Basarabia, România are un prestigiu scăzut. În plan politic, Basarabia este mai rusofilă ca oricând, ceea ce denotă eșecul pe toată linia a structurilor specializate din țară.

17. Respectul internațional – România este percepută ca o remorcă a unora sau altora dintre marile puteri.

Ce am avea de făcut?

Enumerăm o listă de priorități. Întrucât acestea adesea sunt interdependente, vom avea unele repetiții, în funcție de context.

1. *Securitatea națională.* Reaparitia națiunii ca obiect și scop al strategiei de securitate națională, în *integralitatea sa*. Este singurul fel în care România poate începe să facă geopolitică pe picior de egalitate cu vecinii, cu aliații și inamicii săi.

- a. Reconfigurarea strategiei de siguranță națională în raport cu tot ce aduce atingere acestui întreg.
- b. Pentru noi, drepturile cetățeanului român sunt scop în sine, necondiționate de aportul său electoral.
- c. Includerea reunirii cu Basarabia în strategia de securitate națională.
- d. Considerarea identității naționale, a infrastructurii și a pieței forței de muncă elemente de siguranță națională.

2. *Familia.* Politici urgente demografice și economice de suport pentru familie, în special în ceea ce privește maternitatea dar și încurajarea întemeierii de noi familii. Suport educațional și de consiliere gratuite și neintruzive. Suport postfamiliar pentru tinerii care vor să-și continue

studiile și să-și întemeieze o afacere. Suport pe ramuri *ale economiei naționale prin încurajarea întreprinderilor* familiale, în industrie, servicii, în agricultură.

3. Educația.

- a. Va fi recentrată dual: pe marile categorii ale cunoașterii și pe nevoile economiei naționale, prin consultare cu Academia și actorii economici.
- b. Din punct de vedere al acoperirii geografice și sociale, vom readuce școala în mediul rural și vom susține tinerii merituoși pentru toate nivelurile de învățământ, printr-un program special de suport atent coordonat și conectat cu piața forței de muncă.
- c. Din punct de vedere al demografiei școlare, aceasta va fi conectată mai atent la performanța școlară, stratificând învățământul după cum urmează: de masă, vocațional și meritocratic. Învățământul de masă va fi asigurat de nivelurile primar și gimnazial – obligatoriu pentru toți copiii de vârstă școlară. Învățământul vocațional – școlile profesionale și de meserii, va acoperi nevoia de educație a tinerilor în funcție de chemarea lor profesională în acord cu necesarul pe ciclul școlar al întreprinderilor. Parțial învățământul liceal și integral cel universitar, vor deveni meritocratice, în sensul că numai cei cu adevărată chemare către aprofundarea cunoștințelor vor fi susținuți din fonduri publice pentru a parcurge aceste forme de învățământ.
- d. Un accent deosebit se va pune pe reconfigurarea manualelor, așa încât acestea să fie modele de gândire reprezentative în raport cu cultura universală, națională, cu ideea de personalitate individuală și de identitate națională.

- e. Românii aflați în minoritate vor beneficia de susținere atât în țară, cât și în afara țării, pe baze sistematice și consistente, așa încât copiii vorbitori de limbă română din Harghita și Covasna să beneficieze de educație preșcolară și școlară în limba maternă *prin derogare de la numărul obligatoriu* de copii pentru constituirea unei clase, întocmai cum se întâmplă în prezent cu maghiarofonii.
- f. Vom încuraja reapariția școlilor etnic mixte, pentru a opri enclavizarea etnică prin școală.

4. *Corpurile profesionale*. Crearea unui mecanism de consultare cu corpurile profesionale: medicii, avocații, profesorii, minerii, polițiștii, transportatorii etc., vor fi consultați în punerea problemelor și luarea deciziilor. Acestea vor fi completate de alte formule de consultare populară și științifică.

5. *Cultura și știința*. Statul nu va mai finanța instituții de cultură, proiecte, persoane, care vor slăbi demnitatea națională și unitatea sufletească a societății. Acestea se vor putea manifesta în raport cu libertatea de expresie dar nu vor fi suportate din fonduri publice. Statul și actul politic vor stabili un parteneriat permanent cu Academia, care va oferi cunoașterea necesară întemeiată științific actului politic. Vom încuraja stabilirea Academiei Române ca for de judecată a producțiilor științifice și culturale, dar și a vieții economice, prin transformarea ei în reper de analiză. Vor fi revitalizate ICR și Ministerul Culturii, pentru resuscitarea definițiilor strategice asupra spațiului național. Cultura va fi considerată tot atât de importantă ca Apărarea, primul cer al țării este cel al spațiului simbolic.

6. *Economia și fiscalitatea.* Vom susține activitatea economică după trei criterii: contribuția adusă la venitul național (valoarea adăugată), productivitatea muncii (valoarea adăugată în unitatea de timp) și scala salariilor. Cu cât acestea vor fi mai mari, iar productivitatea mai mare, suportul de stat va fi mai consistent. Pentru că toate acestea trimit, de fapt, la contribuția pe care o face capitalul la *intensitatea muncii*, la utilizarea mai inteligentă și mai eficientă a resursei naționale (umane, materiale și financiare) a țării. În ceea ce privește capitalul străin, vom încuraja în special investițiile în bunuri de capital, infrastructură și mai cu seamă în industriile și serviciile cu conținut tehnologic ridicat. Capitalul speculativ va fi încurajat atât timp cât servește și interesele românești de refinanțare.

7. *Industria.* Va fi susținută în sensul *reindustrializării* și al *absorbției forței de muncă naționale*. Vom încuraja fluxurile economice apte să genereze *efecte de relație interne (naționale)*, în amonte și în aval acțiunii lor imediate, în alte industrii sau servicii, în educație, cultură etc. Nu considerăm fezabil proiectul unei autosuficiențe industriale, însă vom urmări specializarea României pe produse de mare intensitate tehnologică, în colaborare cu parteneri străini, așa încât curba maximei posibilități productive să fie cât mai aproape de potențialul real al acestei țări. Vom lucra îndeaproape cu Academia pentru stabilirea concretă a politicilor sectoriale. Totodată, vom căuta să întărim autonomia energetică a României prin reconfigurarea unor procese de privatizare anterioare, prin politica redevențelor, de explorare și de livrare la export a resurselor minerale.

8. *Agricultura*. Agricultura va fi încurajată pe trei dimensiuni, cu diferite accente: producția țărănească, a gospodăriei familiale; producția capitalistă, de tip fermă; producția la scară a întreprinderilor agrozootehnice. Vom stopa procesul speculativ cu terenuri și vom limita pe cât posibil componenta speculativă a comerțului cu produse agricole („intermediarii”). Pământul este parte a ființei naționale și, în acest sens, ne interesează ca toate acestea să aibă acces la capital și la mijloace de producție adecvate ciclurilor lor de producție. Una dintre particularitățile României constă într-un sol deosebit, încă nu foarte chimizat, înalt productiv și o clasă țărănească foarte numeroasă, cu o conduită care este în armonie cu Universul și deci, aptă să producă sustenabil. Vom încuraja producția de tip țărănesc, în direcția modernizării acesteia, a axării acesteia pe producția de valoare adăugată de tip necerealier, de tip „bucătărie țărănească”, conectată la circuite agroturistice și comerciale în lanțuri scurte. Vom încuraja dezvoltarea rețelelor comerciale care susțin producția țărănească și a microfermelor cu producție ecologică, sustenabilă, biologic compatibilă cu corpul omenesc, gustoasă și sănătoasă, nechimizată. Vom încuraja circuitele turistice, culturale și educaționale care vor servi agricultura.

9. *Infrastructura*. Vom încuraja conectarea rapidă a regiunilor țării cu autostrăzi și linii de cale ferată de mare viteză. Scopul infrastructurii este creșterea vitezei de circulație a mărfurilor și eficientizarea capitalului productiv, micșorarea decalajelor dintre regiunile țării. Vom favoriza transportul cel mai economic, după caz, care în ordinea generală a eficienței este enumerat în această ordine: naval, feroviar, rutier.

10. *Regimul proprietății*. Vom reanaliza retrocedările din ultimii 15 ani, urgentând reparațiile pentru cele care au ieșit ilegal din patrimoniul public. Vom stopa vânzările de pământ agricol fără discriminare și vom reîmproprietării țărani prin programe speciale de reversare a emigrației.

11. *Juridico-administrativ*. Funcționarul român trebuie să fie încurajat să gândească și să aibă inițiativă. Vom reconfigura legislația achizițiilor publice așa încât statul să cheltuiască eficient, funcție de nevoile reale, mutând reperul dinspre coteriile politice sau teama controalelor așa încât statul să devină un bun manager al resurselor publice. În acest sens, corpul funcționarilor publici va fi reconfigurat și redimensionat funcție de ierarhia competențelor și a nevoilor publice, în acord cu studii concrete și cu modelele de bune practici din alte state. Vom dezvolta învățământul destinat funcționarilor publici așa încât aceștia să devină elita managerială a țării. Odată restabilită demnitatea corpului funcționarilor publici, vom proteja funcția de imixtiunile politice, încurajând stabilitatea pe post în funcție de serviciile aduse țării de-a lungul timpului.

12. *Planificare urbană și amenajarea teritoriului*. Aceste două chestiuni țin de civilitatea spațiului urban, respectiv de politicile economice și de siguranță națională. Vom încuraja corpul profesional al arhitecților să pună ordine în haosul stilistic, de transport din perimetrul urban, reprofesionalizând administrația locală. Vom reconecta amenajarea teritoriului la politica națională a eficienței economice, în agricultură, transporturi și siguranță națională.

13. *Armata și Serviciile de informații*. Acestea vor servi țara funcție de strategia națională reconfigurată. Vor fi

profesionalizate în funcție de idealul apărării unității sufletești și demnității individuale, naționale și umane.

14. *Justiția* va fi aceeași pentru toți, având ca reper *reconstituirea* dreptului încălcat, nu reprimarea persoanelor. *Justiția fiscală* prin organele sale va urmări reconstituirea drepturilor fiscale ale statului dar și *ale cetățenilor* în raport cu statul, pe baze colaborativ-restitutive, nu represive, plecând de la premisa creșterii bazei de impozitare iar nu a numărului de arestări și de firme închise.

15. *Diaspora și Comunitățile istorice*. Vom considera *de facto* pe toți vorbitorii de limbă română din comunitățile istorice parte a națiunii române, conform legilor deja în vigoare sau prin îmbunătățirea acestora. În consecință, vom acorda cetățenia tuturor care vorbesc limba română sau celor care fac dovada apartenenței la statul român prin părinți și bunici. Cetățenia va putea fi retrasă în condițiile în care se va constata contrariul, de către autoritatea competentă. De asemenea, vor fi reconstituite structurile centrale care se ocupă de comunitățile istorice din Institutul Cultural Român (acțiune culturală) și Departamentul pentru Românii de Pretutindeni (politici generale de investiții și suport). MAE va fi reconfigurat așa încât să *servească* comunitățile istorice și diaspora prin structurile diplomatice și consulare, facilitând acțiunile ICR și DRP.

Diaspora, pe care o împărțim în „diaspora istorică” și „diaspora recentă”, va fi considerată, alături de comunitățile istorice, prelungire a națiunii române și sprijinită, consultată, pe direcții coerente de acțiune, menite să apropie România de țările în care își desfășoară activitatea. Reprezentarea ei în parlament va trebui să crească

proporțional cu procentul de populație aflată peste hotare. Pe cât posibil, diaspora recentă vom încerca să o aducem acasă prin politici fiscale și de restabilire în teritoriu adecvate, în etape.

Pentru comunitățile istorice și diaspora vom considera de maximă importanță măsuri care vor încuraja păstrarea identității prin:

— școală, prin suportul acordat înființării de școli, clase, direcții de studiu în limba română/dialect, în funcție de spațiu;

— programe constante de cercetare, de informare în țară, în țările de reședință și alte state, privind rolul *pozitiv* al comunităților istorice/diasporei în relația cu societățile de apartenență;

— programe de suport identitar multinivel: școală, teatru, expoziție, cultivarea și prezervarea identității prin înființarea și suportul fundațiilor, organizațiilor, asociațiilor românești;

— acordarea de sprijin cu prioritate, în cadrul unei strategii investiționale de stat, pentru derularea de afaceri în statele lor de reședință;

— susținerea natalității – în familiile în care se vorbește limba română, maternitatea și educația vor trebui susținute și de statul român prin programe speciale;

— decontarea transportului legat de reîntregirea familiei;

— subvenții pentru stabilirea tinerilor care finalizează studii în România în țara lor de origine.

Vom susține invitarea românilor din diaspora istorică în România pentru împărtășirea experienței lor, în cadrul unui program de *bună guvernare*, prin conferințe

publice și în cadrul instituțiilor administrației centrale și locale.

Nu în ultimul rând, România va trebui să acorde asistență consulară *cu celeritate* și în condiții de *respect* pentru românii aflați în afara frontierelor. Diplomații vor trebui să iasă din reședință, iar calitatea contactului cu comunitățile românești, fie ele istorice sau diaspora, să devină criteriu major de evaluare a diplomaților români în toate țările unde există acestea.

16. *Unitatea națională. Unificarea sufletească.* Politica de stat în domeniul educației, culturii va încuraja *unitatea sufletească a țării*, plecând de la premisa că puterea unui stat constă în capacitatea de a opera cu resursele de care dispune, cele mai prețioase resurse fiind „ideea de stat” și demnitatea națională. Politicile economice și sociale, ale infrastructurii mari, vor avea în vedere relaționarea provinciilor și diminuarea decalajelor dintre acestea. Pentru regăsirea sufletească a românilor în interiorul propriului stat, se impun câteva politici concrete, în administrație, economie etc.. Politicile financiare, industriale, agricole, privind infrastructura, au în vedere recuperarea pentru cetățeni a României, *reunificarea* spațiului nostru interior.

a. Dimensiunea cea mai vizibilă a acestei politici este aceea a infrastructurii – unificarea urgentă prin autostrăzi și căi ferate revitalizate a celor trei provincii istorice: Țara Românească, Moldova și Transilvania.

b. Dimensiunea profundă a acesteia trimite la politici culturale și economice de încurajare a stimei de sine, și cele mai urgente sunt în domeniul:

i. educației – unde trebuie revizuite urgent manualele de bază, de istorie, limbă și literatură, geografie;

ii. culturii – încurajarea proiectelor care vizează reunificarea sufletească, solidaritatea socială etc.

iii. fiscal – statul va încuraja acțiunea economică după principiul solidarității sociale, prin reducerea fiscalității proporțional cu gradul de sărăcie.

17. *Unitatea națională. R. Moldova.* Relațiile cu R. Moldova vor fi reconfigurate tot din perspectiva unității sufletești a tuturor românilor, iar în plan concret România va dezvolta politici de unificare/extindere a serviciilor poștale, telecom, bancare, infrastructură de transport, energetică, educațională, sanitară etc.

Concret, ne referim la unificarea infrastructurii critice, ca *primă urgență*:

1. Unificarea infrastructurii de transport, energetice și de comunicații, inclusiv prin alinierea prețurilor prin subvenționarea lor;

a. Transformarea Constanței într-un hub al comerțului exterior al R. Moldova prin intermediul Autostrăzii Unirii;

b. Racordarea urgentă la rețeaua de gaze românești.

2. Integrarea R. Moldova cât mai rapid în culoarele strategice de comunicație și de apărare NATO.

Totodată, în *a doua urgență* avem în vedere:

1. Unificarea pieței forței de muncă. Basarabeni să nu mai fie considerați cetățeni străini de către autoritățile române din domeniu;

2. Unificarea media și a învățământului, luând în considerare ce este mai valoros din experiența profesioniștilor de pe ambele maluri ale Prutului;

3. Încurajarea activităților economice comune. Firmele din România să beneficieze de suport de stat pentru stabilirea de afaceri în R. Moldova;

4. Operatorii economici, întreprinzătorii, din R. Moldova, să beneficieze de programele de încurajare a inițiativei economice interne de tipul „start-up nation”, în măsura în care activitatea lor economică este orientată spre România etc;

5. În paralel, demararea procesului de includere a R. Moldova în regiunile de dezvoltare Nord-Est și Sud-Est din România în cadrul unui program de cooperare trans-frontalieră european.

Basarabia va fi integrată și ea în programul nostru de unificare a spațiului național, pentru că numai așa vom vorbi de *unire* și nu de *alipire*.

Pentru implementarea acestor politici se vor înființa structuri la nivel de directorat/cabinet/centru de integrare a R. Moldova cu România, în funcție de situație, în fiecare instituție centrală care să răspundă de reunificarea cu R. Moldova, inclusiv la nivelul Academiei Române, al Președinției, Guvernului și Parlamentului, al Televiziunii Române etc.

Referințe

HotNews, 14 iun 2018, „Trei întrebări legitime: cât de îndatorați sunt românii de fapt? E nevoie să frânăm creditul pentru locuințe? Ce spun datele BNR ? <http://mobile.hotnews.ro/stire/22509393>

HotNews, 9 iul 2017, „România în UE: Țara cu cea mai mare mortalitate infantilă, care cheltuie cel mai puțin pentru educație și sănătate”, <https://www.hotnews.ro/>

stiri-esential-21874863-romania-2016-tara-cea-mai-ma-re-mortalitate-infantila-care-cheltuie-cel-mai-putin-pentru-educatie-sanatate.htm

Cotidianul, 31 martie 2017, „România, țara cu cei mai săraci salariați din UE” , <https://www.cotidianul.ro/romania-tara-cu-cei-mai-saraci-salariati-din-ue/>

Mediafax, 28 oct. 2018, „România are cea mai ridicată rată de avort din Europa: 480 avorturi la 1000 nașteri”, <http://www.mediafax.ro/social/romania-are-cea-mai-ridicata-rata-de-avort-din-europa-480-de-avorturi-la-1-000-de-nasteri-15875649>

Rechin financiar, 29 mar 2019, „Datoria reală a României șochează” <https://rechinfinanciar.ro/datoria-reala-romania/>

CUPRINS

5	Cuvânt înainte
11	Cuvânt înainte din partea autorului
15	Pentru o Românie unită în secolul XXI – elementele unei posibile doctrine naționale
39	Cinci teme-argument pentru o atitudine conservatoare
83	Noi elemente pentru o posibilă doctrină națională post-covid-19
107	15 Ianuarie. Eminescu – îndrumări pentru clasa politică
117	Tânăra generație
131	Provocări la adresa Bisericii, azi. Schiță privind relația recuperatoare cu spațiul public

- 161 **Puțină geopolitică – Basarabia:
un ghid practic de reunificare**
- 183 **Slăbiciunile naționalismului
românesc, azi. Rolul profesorului**
- 197 **Scurte reflecții practice**

Redactor/ Cosmin Istodor
Layout/ Alexandra Andrieș
Dtp/ Mihăiță Stroe
Tipar/ Master Print - București
Editura Predania/ București
prietenii-predania.ro
Distribuție/ Supergraph
0728303566

ISBN 978-606-95435-4-2

PREȘANIA
